

Rozhodnutie

Najvyšší súd Slovenskej republiky – odvolací disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Bajánkovej a sudcov JUDr. Eleny Berthotyovej, JUDr. Jaroslava Krajča, JUDr. Borisa Minksa a JUDr. Vojtecha Lefflera v disciplinárnej veci proti JUDr. [REDAKOVANÉ] sudcovi Okresného súdu [REDAKOVANÉ], konajúc o odvolaní sudcu proti rozhodnutiu prvostupňového disciplinárneho súdu z 21. októbra 2005, sp. zn. 1 Ds 4/2005, na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. apríla 2006 rozhodol

t a k t o :

Podľa § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich (ďalej len „Zákon o sudcoch“) rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky – prvostupňového disciplinárneho súdu zo dňa 21. októbra 2005, sp. zn. 1 Ds 4/05, **z r u š u j e** v celom rozsahu.

Podľa § 117 ods. 11 Zákona o sudcoch určuje, že písomné napomenutie ministra spravodlivosti Slovenskej republiky č. 1041/2005/10 zo dňa 23. februára 2004 **je neplatné.**

O d ô v o d n e n i e :

Minister spravodlivosti Slovenskej republiky podľa § 117 ods. 9 zákona č. 385/2000 Z. z. uložil podľa označenia v písomnom vyhotovení 23.2.2004 pod číslom 1041/2005/10 sudcovi Okresného súdu [REDAKOVANÉ] písomné napomenutie, pretože v pridelenej veci vedenej na Okresnom súde [REDAKOVANÉ] sp. zn. PE 1 T 53/01 nekonal, hoci mal konať, a to od 21.6.2002, kedy sa uskutočnilo hlavné pojednávanie až do 16.12.2002, kedy vydal uznesenie o pribratí znalca, teda svojím nekonaním vo veci spôsobil prieťahy v súdnom konaní sp. zn. PE 1 T 53/01, dňa 15.10.2004 vydal v konaní PE 1 T 53/01 na žiadosť obhajcu obžalovaného v uvedenej veci zo dňa 25.8.2004 uznesenie, ktorým doplnil zápisnicu o hlavnom pojednávaní konanom dňa 21.6.2002 na Okresnom súde [REDAKOVANÉ] v trestnej veci obžalovaného [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, 2 Trestného zákona a iné na strane 175 spisu Okresného súdu [REDAKOVANÉ] sp. zn. 1 T 53/01 tak, že tento vypovedal: .....“ pričom ja som bol odpiť deci alebo dva deci, jednalo sa o koňak Napoleon“, z čoho vyplýva, že konal v rozpore s § 57 ods. 2 Trestného poriadku, v zmysle ktorého ten, kto viedol pojednávanie alebo vykonávanie úkonu, môže i po podpise zápisnice nariadiť alebo vykonať opravu písárskych chýb alebo iných zrejmych nesprávností. Oprava sa vykoná tak, aby pôvodný zápis zostal čitateľný, opravu podpíše ten, kto ju nariadil, teda porušil svoju povinnosť sudcu konať v súlade so zákonom, v zmysle § 2 ods. 3 prvá veta zákon č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Sudca JUDr. [REDAKOVANÉ] podal na Najvyšší súd Slovenskej republiky – disciplinárny súd v zákonom stanovenej lehote návrh na určenie, že vyššie uvedené napomenutie, ktoré mu bolo udelené je neplatné. V odôvodnení tohto návrhu uviedol, že v pridelenej veci PE 1 T 53/01 priebežne konal a to aj s poukazom na personálne obsadenie Okresného súdu v [REDAKOVANÉ] do konca roku 2004 a v tejto veci po procesnej stránke nepochybil a opravu zápisnice – doplnenie vykonal v súlade s Trestným poriadkom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky – prvostupňový disciplinárny súd rozhodnutím z 21. októbra 2005, sp. zn. 1 Ds 4/2005, návrh na určenie neplatnosti písomného

napomenutia, udeleného sudcovi [REDAKOVANÉ] ministrom spravodlivosti Slovenskej republiky listom zo dňa 23.2.2004, zamietol .

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že v danom prípade nečinnosť sudcu v trvaní 6 mesiacov v trestnej veci, keď stav konania si vyžadoval písomné vypracovanie uznesenia o tom, že do konania sa príberá znalec, za ktorým účelom bolo aj odročené ústne pojednávanie, treba považovať za zbytočný prier'ah. Práve vzhľadom na značnú zaťaženosť sudcov bývalého Okresného súdu v Partizánskom, o ktorej vypovedala aj sudkyňa JUDr. [REDAKOVANÉ], ktorá v tom čase vykonávala funkciu predsedníčky Okresného súdu v [REDAKOVANÉ], táto nečinnosť nedosiahla takú intenzitu, aby ju bolo možné považovať za disciplinárne previnenie. Vzhľadom na povahu veci, najmä nenáročnosť úkonu, ktorý bolo potrebné v záujme plynulého konania v danej trestnej veci vykonať však nemožno konštatovať, že sa nejedná o nedostatok v práci menšieho významu, ktoré by nebolo možné postihnúť napomenutím v zmysle ustanovenia § 117 ods. 9 zákona č. 385/2000 Z. z. Za dôvod vyslovenia neplatnosti písomného napomenutia nepovažoval okolnosť, že v rozpore so skutočnosťou bol na tomto písomnom napomenutí uvedený dátum 23.2.2004 namiesto 23.2.2005, kedy bolo skutočne udelené s tým, že sa jedná o zrejmu nesprávnosť, ktorá je zrejma aj z čísla, pod ktorým bolo udelené (uvedením letopočtu 2005).

Prvostupňový disciplinárny súd sa nezaoberal pochybením sudcu spočívajúcim v nesprávnom doplnení, resp. opravy zápisnice o hlavnom pojednávaní konanom dňa 21.6.2002 na Okresnom súde v [REDAKOVANÉ] v trestnej veci vedenej na tamojšom súde pod sp. zn. PE 1 T 53/01, pretože sa jedná o procesné pochybenie, ktoré bolo napravené rozhodnutím Krajského súdu v [REDAKOVANÉ] a za ktoré nie je možné sudcu postihovať v disciplinárnom konaní, a to ani písomným napomenutím.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie sudca a žiadal, aby odvolací disciplinárny súd rozhodnutie zrušil a vyslovil, že písomné napomenutie ministra spravodlivosti je neplatné. Namietal, že písomné napomenutie je nepreskúmateľné po formálnej stránke, nakoľko bolo udelené dňa 23.2.2004, t.j. pred dňom ako vydal v konaní sp. zn. PE 1 T 53/01 rozhodnutie, ktoré nie je v súlade s Trestným poriadkom. Nepreskúmateľnosť napomenutia je ďalej spôsobená tým, že sa v ňom uvádza konanie sudcu v rozpore s § 57 ods. 2 Tr. por., čo je zjavne nelogické. Túto vadu napokon zástupca navrhovateľa na pojednávaní odstraňoval tak, že sudca konal v rozpore s § 57 ods. 1 Tr. por. Súčasne trval na tom, že v pridelenej veci

PE 1 T 53/01 priebežne konal, a to aj s poukazom na personálne obsadenie Okresného súdu [REDAKOVANÉ] v roku 2004.

Na podklade podaného odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky – odvolací disciplinárny súd preskúmal napadnuté rozhodnutie a konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru že napadnuté rozhodnutie prvostupňového disciplinárneho súdu nie je správne.

Nedostatky v práci menšieho významu alebo poklesky v správaní menšieho významu, alebo priestupok môže orgán, ktorý je oprávnený podať návrh na začatie disciplinárneho konania, vybaviť, ak je to postačujúce, aj tým, že sudcu písomne napomenie (§ 117 ods. 9 zákona o sudcoch, resp. § 117 ods. 7 Zákona o sudcoch v znení v čase, kedy malo k porušeniu povinnosti sudcu dôjsť).

Sudca je povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prieťahov; vždy upozorniť predsedu súdu na neprimeraný počet pridelených vecí, ak zjavne hrozí, že ich nemôže vybaviť bez zbytočných prieťahov (§ 30 ods. 4 Zákona o sudcoch).

Písomné napomenutie za zistené nedostatky menšieho významu v práci je nepochybne postihom sudcu, preto je nevyhnuté skúmať, či postup, ktorý sa sudcovi v písomnom napomenutí vytýka je porušením jeho povinnosti a v kladnom prípade, či sudca túto povinnosť porušil zavinené.

Odvolací disciplinárny súd preskúmal celé konanie pred súdom prvého stupňa, a dospel k záveru, že nesporné je iba to, že sudca JUDr. [REDAKOVANÉ] nekonal v označenej trestnej veci po dobu šesť mesiacov. Prvostupňový disciplinárny súd však neprihliadol pri skúmaní subjektívnej stránky zavinenia sudcu, aké mal vytvorené podmienky pre riadny výkon súdnictva. Z obsahu spisu totiž vyplýva, že v rozhodnom období, teda v roku 2002 sudcovi napadlo v oddelení T – 173 vecí (239 osôb), oddelení Nt – 36 vecí, oddelení Td – 4 vecí, oddelení Tp – 84 vecí, oddelení D – 257 vecí, oddelení Er – 230 vecí, oddelení E – 110 vecí a oddelení Nc – 2 vecí. V roku 2002 vybavil v oddelení T – 137 vecí (173 osôb), oddelení Nt – 30 vecí, oddelení Td – 2 vecí, oddelení Tp – 102 vecí, oddelení D – 285 vecí, oddelení Er – 249 vecí, oddelení E – 2 vecí a oddelení Nc – 3 vecí.

Odvolací disciplinárny súd zhodnotiac zaťaženosť sudcu z hľadiska množstva a rôznorodosti pridelených mu vecí a jeho výkonnosti dospel k záveru, že nekonanie vo veci PE 1 T 53/01 po dobu šiestich mesiacov nemožno považovať za sudcom zavinený prieťah. Keďže za nedostatok v práci nemožno považovať ani vydanie opravného uznesenia, ako to ustálil aj prvostupňový disciplinárny súd, odvolací disciplinárny súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vyslovil, že písomné napomenutie je neplatné (§ 117 ods. 9 Zákona o sudcoch).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 21. apríla 2006

JUDr. Jana Bajánková, v. r.
predsedníčka odvolacieho disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:

